

DEBRECZEN NAGY-VÁRADI

ÉRTESELTŐ.

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmu közérdekű hetilap.

Előfizetési díj:

Egész évre helyben s vidékre . . . 4 frt. Évnyegyedre . . . 1 frt.
Félévre 2 „ Egyes példány . . . 10 kr.

Hirdetések jutányos árért közölgetnek, külön u indennyiszor 30 kr bélyegdíj mellett.

Szerkesztői iroda Debreczenben: Nagyujtca 1609. sz. a.

Nagy-Váradon előfizetések és hirdetések felvételnek NURICÁN Péter fűszerkereskedésben.

A nyilvterben magán és pártérdekű czikkeket ólós árért elfogadunk.

A Pánszlávok kolomposaihoz.

És zajongtok zajontok hát
Ellenséges arcczal, orral,
.. Nocsak rajta vit éz fiak!
— Hanem legyen nyílt a sisak,
S lássuk sziveket mit forral?

.. De kit tartunk ellonek mi!
Azt az ésnélküli hadat
Mit nem szó lélek vezérel,
S ki beéri hitvány bérrel, —
S mindegy neki: szolgál, szabad?!

Ez lenne hát az ellen, ez?
Ki fajtája rovására
Czifra hetyke fantazmával
Vi holnap ellen a mával
Hogy azt ajtse porba, sárba?

.. Ez ellent mi nem ismerjük,
— Kezökben kés van nem fegyver;
Ezzel sok mindent tehettek:
— De síkra nem száll veletek
Igy, a becsületes ember. —

S a záazolkat ne bántásatok
Amik nemzetlőkéi,
A mi vértünk és az övék
E lobogót főltszentelek
S e kereszttség régi, régi!

Az a rongy, melynek alatta
Álltok téviant prédikálva,
Csupán a saját színeket. —
.. Múszka rubli kéne nektek
S nem a népek boldogsága!

HALÁLVÁGY.

Minek nekem tovább az élet?!
Ki már többé mit sem remélhet,
Kit a multak emléke gyötör:
Egy vágya lehet, a sirgódór.

A föld alatt pihenni oly jó!
Nem hallszik oda le semmi szó,
Nem hallszik le, midőn a szélnek
Sírúveim rólad beszélnek.

Bonyhay József.

Vándor-fiúk.

(Beszély.)

— (Gross Károly után.) —

I.

Vándor-társak.

Egyik csinos magyar falu határkőven szomoruan ült Antal, fütőkösével egy néki kedves nevet jegyezgetvén a porba. — Hosszu, szőke haját homlokáról elsimitva s rajzolt nevére tekintve mondá:

— Innét ugyan a leggyöngébb szellő is elsöpör, hanem szivemből a legerősebb életzivatarok sem szaggat hatnak ki.

Ezen szavaknál fejét megrázva fájdalmasan fölsohajtott s vállán levő batyuját maga mellé tette a fűre.

Gondolataival épen az elmúlt időknön akart merengeni, midőn Friczi pajtása dudolva és ujjongatva vidám dalaival ábrándos elmerültségéből fölriasztá.

Friczi, a vidám fiu, botjával és a sípkával együtt batyuját is csakhamar földre dobálta s Antal mellé heveredett a gazdag fűbe.

Szélösségek aligha találkoztak valaha oly mértékben, mint e fiuknál. Antal nyúlánk, karcsu legény, kinek halovány ábrázatján tündöklő nagy kék szemé érzésteljes és gondolkozó lelkel gyaníttat. Ajkára nem jön szó, mit meg nem fontolt, minden cselekedetének czélja van, mig Friczit egy igazi, meg gondolatlan sehonnainak nevezhetjük, a ki csakis orráig lát; barna és némileg göndör haja keskeny homlokán által rendszeren szemöldökéig ér és mélyen fekvő kis barna szeméi élénken forognak; rendszeren veritékes ábrázata, mintha csak az égboltzat valamennyi csillaga tükröződnék vissza — apró szeplőfoltokkal tarkázott, termete zömök és erőteljes, mint Falstaffé; könyökénél kikandikál a hajdan fehér ingujj; zsemlyeszintu vitorla-vászón nadrágjának térdén hatalmas barna folt van.

Friczi megszólalt:

— Hé, Tóni, mi a manót csinálsz, talán bizony megint kedvesedre gon-

doltál, akinek nevét előttem is ugyan-csak nyakasan titkolgatod Hé, Tóni, ugy-e hogy te okosgyerek volnál s mit mondjak arra, hogy midőn azt a falut először pillantottuk meg, azt mondád nekem, hogy ott egy pár napig időzni fogunk, kipihenjük magunkat, és mi-helyt azt a szép lakadalmas menetet a templomba vonulni láttuk, mintha csak megbomlottál volna, szaladai kezdél s azt mondád, hogy megvársz az országunton.

— Nos, nem tartám meg szavamát, vagy mi?

— Oh igen, de ígéretedre semmi szükség sem volt, nem kellett volna elfutnod sem.

— Oka volt annak is, Friczi!

— Ahá, megint ok, megint fok, a mit nekem meg nem szabad tudnom, ugy-e bár, Tóni! — Hallod e pajtás, elhibáztad a dolgot, benned a világ híres színészt vesztett el, — tréfán kívül mondom.

— Eh, mit! légy mostan komolyabb, nincs ma kedvem a tréfához. — Jól van, jól, komoly leszek. Tudod mit pajtás, látod, hogy a nap még jól fenn van, mig az idő hűvösebb lesz, egy kisét töltük az időt a faluban s nézzük meg a lakadalmas népet.

— Eredj ha tetszik, én maradok, — mondá Antal határozottan, a nélkül, hogy előbb földre csugasztott fejét fölemelné.

— Mit csinálunk hát akkor, mig a nap lemegy?

— Elbeszélök egy történetkét.

— Történetkét? — meglátszik, hogy hat iskolát jártál, hanem el ne feledd, hogy sok szótól megehezünk és megszomjohozunk. Történetkét? — jól van, meghallgatok, hanem egyezzünk meg. — Elbeszéléseid először is rövid legyen, másodsor tessék és midőn mondókat elvégzed: megnézzük néhány pillanatra a lakadalmat. Nekem vissza kell mennem abba a faluba, sohasem láttam életembem oly szép és kedves nőket, mint ottan.

— Legyen, — viszonzá Antal, Friczinek elényujtott tenyerébe csapva s megkezdé az elbeszélést

II.

Elbeszélés.

Április elején kapta magát András, tizenkilenc éves kézműves legény, a ki még szülőfalujából soha ki nem mozdult s bucsut vón szüleitől. rokonaitól, elment messze, — nem ugyan hetedhét ország ellen — szerencsét próbálni.

Meleg könyvek nedvesíték arczát, midőn anyjától el kellett válnia, hanem ennek előbb utóbb ugys meg kelle törénni, — és egy szép reggelen napköltével az országuton találjuk emberünket, hátán batyujával, kezében fűtyökösével.

Nap nap után mulott; András holgyal, hol szekéren vándorolgotott tovább helyről helyre és ha munkatársra, József, vele nem megy, nem vigasztalja, nem bátorítja őt minduntalan, több mint valószínű, hogy saját érzelmeit követve, irányt változtat utjában s inkább sohasem lesz vala mesterré, mintsem rokonaitól fával maradjon.

Mikor egyszer a két barát estonden a szabad mezőn volt, a rekkenő hőségben egyszer csak elkezdett villámlani, menydörögni s a beállott sötétség és haragos fellegek nagy zivatart jelentének. — Ifju vándoraink ugyancsak inalmi kezdtek, hanem mindhiában, az ég csatornáit megnyitlakt, s csak úgy dült az eső.

Bőrig ázva érkeztek embereink a legközelebbi falunak csárdájához s örültek, hogy ruháikat legalább nem sokára megszárihatják.

Az éjjeli örűz óra után kiállotta már el, hogy „Dicsértessék az ur Jézus Krisztus,“ s az ivóban a testes korcsmároson kívül, aki az asztalra könyökölten szunyadozott s csak az ajtónyílásra ébredt, senki sem volt, a vendégek haza takarodtak, hanem azért a későn jöttöket is nem kevésbé nyájasan fogadta.

— Őrse lányom! jöszle csak, vendégek vannak — kiáltá.

— Mindjárt megyek apám, — hangzott a mellékszobából, csak az ágyát igazitom. Igy most készen vagyok, megyek már, megyek.

S ezzel az ivóban termett.

Alig lépett azonban a terembe, arczába szokótt a vér, tündöklő fekete szemeit földre sűté, midőn a szokott vendégek helyet a két ifju vándorló le gényt pillantotta meg.

Miután a parancsolt, vagyis inkább kért bort asztalra helyezte s néhány közönyös kérdésre megfelelt, ábrázatajának szemérem pirja mindinkább elenyészett és alig tölt el egy negyed óra, oly barátságosan beszélt a jövevényekkel, mintha hónapok óta ismernék már egymást.

— Hanem az Isten szerelméért, ugyan hogy jöttek maguk ilyen későn s ily rossz időben ide mihozzánk, — kérdé Őrszike szemét az utasok nedves ruháim jartatva.

— Hát bizony minket kincsem! utólért az eső, — felelte András, — hanem hogy magát lássam, hosszabb ideig is kész volnék esőben gyalogolni. Őrszike mélyen András szemé

közé tekintett ezen szavakra, mintha csak e nyilatkozatnak őszinteségét vizgálgatná, és mig ajkán kétes mosolygás vonult végig, hátával a székhöz dűlve hajában font piros pánlikáját gyűrte össze.

— Menjen, menjen, maga csak tréfál! — mondá Őrszike halkán, szemeit földre sűtve.

— Nem tréfálok biz én! viszonzá András, — nem szokásom komolyan beszélek.

Erre hosszas szűnet következett.

— Hanem az Istenért — szólott Őrszike részvevőleg, — egészen átáztak mindakellen!

Andrásnak egészen sziveig hatott ezen kedves hangot hallania, akaratlannul is egy boldog család jelent meg képzeletében, édes ábrándok lebentek át lélkén. — A részvét, gondolta magában, első lépcső az élet koronájához, a szerelemhez, s érzelmetljesen tekintett Őrszikének tündöklő éjszemébe.

— No magácska csakugyan igazat mondott ám — szólalt meg József is — az eső épen nem bánt velünk valami kíméletesen. — Hanem meghálhatuak itt ugy-e bár lelkeim?

— Miért ne! — volt a válasz — mindjárt kinyitom a kertre néző szobát.

— Ejnye, ejnye beh hamar készen van lelkeadta, mintha csak azt akarná, hogy bennünket a szobába szuszakolva. tőlünk könnyű szerrel megszabaduljon; — nemde kis hamis? — kérdé András szavait jelentős szempillantással kísérve.

— Nem, nem, hanem talán nedves ruhájokat le is vethetnék, — viszonzá Őrszi, — és ha még nem álmosak, ugy vissza is jöhetnének.

— Ha tehát nem nagy fáradságába kerül, kérem nyisson szobát! — folytató András.

— Szivesen, mindjárt mindent rendbe hozok, s kényelembe tehetik magukat. — Ezen szavak mellett Őrse kirepült a szobából, hogy minél hamarabb visszaterhessen.

— Korcsmáros unak ugyan csak derék egy leánya van, — jegyzé meg József a gazdához fordulva.

— Magam is ugy hiszem, — szólott az atya, mialatt elmosolyodott, ha-nem nemcsak arca szép, lelke még szebb, oly jó, oly szelid, hogy ninesen párja hét faluban. Aztán a templomból sem marad el sohasem, meghallgatja a prédikációt kezdettől végig, és ha imád kozik, mindig olyan ajtatos. — Szerencsője is akadt volna, már a szomszód fia kérte meg a minapában, hanem mivel az már egy másik leányzót elcsábított, azt mondá: „Atyuskám, látod én még csak husvétkor leszek tizenöt éves, akad még nekem más is“ és én természetesen reá hagytam a dolgot.

És így sorrul sorra az élemedett vidéki emberek szokásaként egész őszinteséggel minden szépet, minden jót elbeszél leányáról, mig ez visszalért és mondá, hogy a szoba reájok várakozik.

Mielőtt ifjaink szobájokba távoztak volna, megszoríták a faluban általános szeretelt János gazda kezét s

minthogy azon esetre, ha holnap szép idő lesz, tovább szándékoznak utjokat folytatni, a szobát előre ki akarták fizetni, hanem ez ugyancsak szabadkozott s semmit sem fogadott el, mondá hogy megsértik vele, ha ingyen el nem fogadják a szállást, mondá, hogy vándorlóknak különben is szükségük van arra az egy két garasra a mivel birnak.

Hanem hát milyen falfehér lett Őrszike, mikor Andrásról megtudta, hogy holnap hajnalban távoznak, s minő pipacspiros mikor a vándorló legény kezét megfogta s gyöngédén meg is szorítá, — miért bizonyígtatnám, hiszen az olyan természetes volt.

— Hehe! — nevetett János gazda, s ezt mondá leányához, mikor vendégei eltávoztak: Őrszi lányom jer ide, nézz a szemembe. Ennek is azt mondanád-e még hogy tizenöt éves vagy s elég időd van még a férjhez menetre!?

— Ugyan édes atyám, hogy is kérdezhet ilyesmit!

— Hehe! Őrszike! Őrszike! — mondá az apa mutató ujjával leányát fenyegetve.

Őrszike, hogy zavarodottságát el-leplezze, kék kötényének szögletét húzogatta, s ugy tett, mintha annak szövetét nézegetné.

— Jösz-e aludni? — kérdé azután János gazda.

— Fonáshoz látok még inkább egy kissé.

— Ugy hát jó éjszakát lányom, — mondá az apa szeliden, mintha csak előbbeni csintalanságot megbánta volna.

— Jó éjszakát!

Őrse maradt s midőn egyedül volt, sokáig mozdulatlanul egy helyben állott, szemeit a levegőbe mereszten, ábrándozva, s a nélkül, hogy észrevenné, csillogó könnyecseppek folytak végig ábrázatján.

Elmult az éj.

A lég tiszta, az ég felbőitlen volt. Mielőtt a hegyek csucsait megaranyozta a fölkelő nap, talpon voltak a vándorlók s batyujokat szijazták össze. József vig dalt fűtyörészett, András ellenben gondolatokba merült s szótalan volt.

S ki az, ki ott ül az udvar szélén, a kis gyepegyon, mielőtt a pacsirták reggeli éneküket elzengének, — ülében tengeri telt kosárákával — ki volna más, mint Őrse. — Hej, kis leány mi dolog az, hogy oly korán akarnád szárnyas jöszágaidat megetetni, — hiszen szegények gubbasztanak még a kakasulón, csak is most rázkódtk meg a kakas.

A kis leány a mint meghallotta, hogy a vándorlók ajtójukat megnyitják, fölpiáltt és alig kiáltá el egyszer kétszer, hogy „pipipi“ a tengerit földre szórva, körülfigyelt a szárnyas állatok: ő, mint királynöjűk ugy állott középen s fontoskodó arcczal nézett alattvalóira. Még a fekete pettyes macska is hozzá settenkedett, hogy megnézze hát az ő számára nincs-e valami nyalánkság urnójénél.

András Őrszikéhez közelített; hanem ez, mintha észre sem venné, szorgalmatosan szórta a kukoriczát. A vándorlók

dorló legény néhány lépésnyi távolságon megállott s szeméit a leányka gyönyörű ábrázatján legegeltette. A szerencsés tyukok sehogy sem tudták elgondolni, miért kapnak ma reggel oly sokat, hogy alig győzik fölszedegetni, nem úgy mint máskor.

András melléje ment s kezét gyöngöden vállára téve, mondá:

— Őrzseike!

Ez mintegy meglepetve vetette föl szemét és alig bírta rebegni:

— Ah! jóreggelt! tehát csakugyan el-távoznak?!

(Vége következik.)

Belső köz-legelőnk jelen s jövő használatáról.

(Vége.)

Belső köz-legelőnk felosztásával azonnal száz meg száz kisebbszertű majorsági birtokok állának elő melyeken egy fejlőd teheneiket, mint más jószágokat kisebb számban tartani lehetne, s a használatban vett föld-szántás, vetés, takarmány, s több hasznosnövények termelése által, sok áldást hoznának közönségünkre, a nyert kisbirtokok szélei fákkal való beültetésével, s a keleti részen arra több helyen alkalmas ákácós erdőcskéek alapításával, s a fentebbi napon javaslatba hozott országutak közbevonása s befalítása által a mostani sik pusztá nomád kinézetű belső köz-legelőnk, ugyszólva, mint egy paradicsomná változtatnék át, azon régi szokású csorda, s sürhe, port felverő lármás kellemetlenségeitől megszabadulnának, szóval városunk, külső s belső területe egy áldás, mint szépítés tekintetében kizárhatatlanul igen sokat nyerne.

Az itt felhozott, s városunk közönségét, belső köz-legelőnk felosztásában netán mélyen érdeklő fontos ügy a fentebbi évben egyfelől a csudálandó részvételesség, más felől némely igények ki nem éléghetése következtében, — de hol is találhatnák azon emberi bölcsesség és jó akarat, mely a mi belső köz-legelőnkhez kötött jogos és nem jogos igényeket mindenkinek kívánsága szerint kielégíteni képes volna, — fájdalom, sajnosan megbukott. Adja isten, hogy azon egész városunk jelen s jövőt illető közönségére kétségtelenül nagy hasznot hozó rendezés mielőbb ismét szorgalmasan hozassék, és az osztó igazság mérő serepenyőjén mérve osztassék fel.

És hogy ne találkozzék közöttünk egy polgár sem, kire ráilló lehetne szék

helyünk azon valóban kemény kifejezése mondván, ha ezt a nagy terjedelmű földet marhajáró legelőnek hagyjuk s rajta ne legyen más építmény, mint kutagás, az ember az éssz süveg alá rejtsse, hogy meg ne tudja, hogy kincsek sétál.

Sánta István.

V e g y e s.

Rónai Gyula, a magyar színdíszet egyik fényes csillaga, a debreczeni nemzeti színház büszkesége nincs többé! Folyó évi szeptember hó 4-kén délután 3 $\frac{1}{2}$ órakor 46 éves korába elhunyt N.-Váradon. — A nagy mérvben nyilvánult részvét letemése alkalmával biztosítékot nyújt az iránt, hogy ha már művészetét elvesztettük; emléke élni fog közöttünk; sőt hogy ez az utókor számára is fenmaradjon: N.-Várad nemes lelkű polgárai sirja felé egy emlékkő felállítását határozták el, s bizton remélhető, hogy a nagy és szépért lelkesülni tudó magyar közönség nemes áldozat készsége rövid időn létesítendi azt.

* **Rónai síremlékére** a Debreczen — lap szerkesztőségénél újabban adoztak: Örvényi Ottó 5 frt. Kaszonyi Mihály né 1 drb. császári aranyat. Eddigi fösszeg: 45 frt s egy drb. arany

* **Révész Imre** figyelmezőjének szeptember, októberi IX. X. füzeté megjelent a szokásos gazdag tartalommal. Ajánljuk az ismert nagybecsű folyó iratot a közönség figyelmébe.

* **Az evangelicus egyházak egyetemes conventje** f. évi szept. 2, 3, 4 napján tartatott meg a fővárosban, melyben a szláv gymnásiumok ügye képezte az összejövetel fő tárgyát. — Ez alkalommal a miniszteriumnak a nagy főczei gymnásiumot magyar-illetve általán-ellenes irányu miatt beszűkítő rendelete helyeslő tudomásul vételt; a turóc sz. mártoni gymnásium ellen pedig nem csak a miniszterium leirata folytán, hanem a protestans autonomia érdekében is ugyanazon okból a „vizsgálat elrendeltetett.

* **A nagy-kállói szl.** — Mihálynapri országos vásár folyó évi október hó 1-ő napján fog megtartatni.

* **A f. évi szept. 9-kén tartott városi közgyűlésen** örvendetes tudomásul vételelt a leirat a gazdasági tanintézet ügyében. Küldöttség nevezetelt ki az ügynek tovább fejlesztésére Simonffy Imre-alkötele alatt. A helybeli keresked. i. stultet kérvénye a kereskedelmi szaktanodának a gazdasági tanintézet helyiségében leendő felállítására végett, kiadott a fentebbi küldöttségnek véleményes jelentésre; a testület az építkezésekre 5000 forintot ajánlott.

A lejt mérési és csatornázási munkálatok a tanács, illetőleg az építészeti szakbizottmány véleménye folytán együttesen adozott ki Zichermann Mihály mérnöknek 10,000 forintért. A mérnök megígérte, hogy csatornázási tervét az átadás előtt a budapesti magy. kir. s a bécsi osztrák mérnök-egyletek műbirálata alá bocsátja. A belügyérhez indokolt felirat intézeteit, hogy Debreczen székhelyivel itt megye alakítás-sék. Megyeházul a „Fehérlő” épülete, mely százezer frta becsültek, átajánlatott. Ez ügy tovább fejlesztésére küldöttség nevezetelt ki.

* **Postaügy.** Sámson, Ujváros, H.-Büszörmény, Hosszu-Pályi és Nagy-Léta fele a postakocsik e hó 5-dike óta déli 12 órakor indulnak el, mit a közönség érdekében nyilvánosságra hozunk.

* **Katonai ellenőrzési szemle**, miként a cs. kir. 39-dik gyalog ezrednek hadk. parancsnoksága a hatósággal tudatta, f. október hóban fog megtartatni; és pedig a jelzett ezredbeli tart. legénység részére okt. 14, 15. és 16-kán az idegen ezredhez tartozók részére okt. 17-kén, végre az elmaradtak számára okt. 30-dik napján. Ezen szemlén leendő megjelenés alól csupán az idej fogv. gyakorlatokban résztvettek, vagy az ez alól betegség miatt felmentettek, továbbá azok, kik 1874-ik évben tértek haza szabadságra, — vannak felmentve.

* Szab kir. Debreczen városi öszi országos vásár kimutatása folyó 1874-dik évben, — szept. 25 — 26. péntek. szombat juhvásár: szept. 27. vasárnap b. r. vásár okt. 4 vasárnap sertésvásár okt. 5 — 6. hétfőn kedden: nagy baromvásár.

Kelt. Debreczenben 1873. Decz. 10.

Kapitányi hivatal.

* **A váradutczán** épített kávéházi helyiség, mely a város egyik díszes leendő, már tetővel látalt el J. S. tére készen lesz.

* **Fegyencz-statisztika.** A városi házi börtönökben ezulal a fegyenczek létszáma 130. Megjegyezzük, hogy e fegyenczek közül körülbelül huszonegyen emberölési bűnnel vannak vádolva.

* **Egy tolvaj szolgálat** csipelt be osztrákotkán a rendőrség; a hamis lány gazdája zsebéből lopott pénzt.

Debreczeni piaci középár,

mérőben. 1874. szept. 8.

Buza 470 Kétszeres 410. Rozs 360. Árpa 270. Zab 175. Tengeri 425. Koles 440. Kása 700. 1 zsák burgonya 200. 1 mázsa szalonna 53 — 54 — 55 frt. 1 mázsa Háj 53 — 54 — 55 frt.

Kibuzott lotteria számok. 1874.

Bécs szept. 5. **41, 38, 39, 43, 53.**

Buda aug. 15. **53, 50, 18, 88, 25.**

Bécsi bőrze szept. 4. Ezüst 103,70. Arany —

Felölös szerk.

Báthory Sándor.

HIVATALOS ÉS MAGÁNHIRDETÉSEK.

4623.
1874.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré l

telik, miszerint a felperes **Kovács Lajos mint Debreczen város polgármestere** részére, néhai **Mikó István hagyatékából** 145 rti tőke és járuléka erejéig elfoglalt ingatlanok, a

m. a debreczeni 902. számú telekjegyző-könyvben I. h. r. sz. alatt bejegyzett **csapó-utczán 692. sz. házaslelek és 2 hold 100 □ öl ondtó földnek 600 frta becsült fele része**

folyó 1874-dik évi **október hó 9-dik.** szükség esetére **november hó 9-dik** napján délutáni 3 órakor a tkvi irodában végrehajtó Mészáros László által megtartandó árverésen elfognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:
1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10%-a, vagy is 60 frt az árverelmi számdékozők által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzzül leteendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árvesési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 1, 2, és 3 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt tealkkönyvi hatósságnál fizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlan birtok résznek azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes fizetése után fog hivatalból bekebelezetni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlan birtokrész után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem teune, a vett ingatlanok bármely érdeklél fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére utjabban kitűzendő s csak egyszerű árverésen becsáron alól is elfognak adatni.

Egyszersmind azok, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnek, felhivatást kérés-génykereseteiket ezen hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt tealkkönyvi hatóssághoz nyújtsak be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint tealkkönyvi hatósságnak 1874-dik évi aug. hó 28-dik napján tartott üléséből.

Szentpétery Sándor,
jegyző.

1-3.

Amerikai Petroleum

I. rendű egyfont 16 kr
II. „ Angol 14 kr
kézpénz fizetés mellett,

Geréby Fülöp,
fűszerkereskedésében.

3449.
1874.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint tkvi hatóság részéről közhírré létezik, miszerint a felperes özv. **Roslosnyik Andrásné Gál Mária** részére, alperes néhai **Tornai Ferencz**né, s illetőleg **néhai férje hagyatékából** lefoglalt ingatlanok u. m. a debr. 2574 sz. tjkvbe jegyzett, s 35,000 frtra becsült, jelenleg **kévéház, vendéglő és holt helyiségül használt pácuzt-ezat** 1898 számú hazastelek, és 9 hold 600 □ öl onodódi föld, 2000 frt tőke hátralek követelés és járuléka behajlása végett, a harmadik árverésre kitűzött határidőben, u. m. folyó évi **október S. d. u. 3 óra**kor a tkvi irodában, kiküldött végrehajtó **Kovács József** által megtartandó árverésen, szükségsetére becsáron alól is elfognak adatni.

Kikiáltási ár a becsérték az árverelők által leteendő bánatpénz 3500 frt,

A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 2. 4. és 8 hónap alatt esedékes 6% kamatával, e tkvi hatósságnál fizetendő, a bánatpénz az első részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthető.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint tkvi hatósságnak 1874 augusztus 28-án tartott ülésében.

Hegedüs István,
(1-3) aljegyző.

2727.
1874.

Árverési hirdetés.

A debreczeni királyi törvényszék mint telalkkönyvi hatóság részéről közhírré létezik, miszerint a felperes **Komlóssy Imre** mint a **debreczeni takarékpénztár igazgatója** részére, alperes **Szabó Józsefné Ujfalusi Jusztinától** 680 frt tőke és járuléka erejéig lefoglalt ingatlanok, u. m. a debreczeni 2741. számú tjkvbe jegyzett, s **7000 aftra becsült miklós-utcai 1953. számú házastelek, és 5 hold 525 □ öl onodódi föld,** a meg kísérlet első árverésen el nem kelvén, azok a kitűzött második határidőben, folyó évi **szeptember 17-kén d. u. 3 óra**kor, a tkvi irodában, végrehajtó **Vetési Mihály** által megtartandó árverésen szükségsetére becsáron alól is elfognak adatni.

Kikiáltási ár a becsérték az árverelők által leteendő bánatpénz 700 frt,

A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első a leütéskor azonnal, a második a leütéstől 1 hó, a harmadik a leütéstől 2 hó alatt, esedékes 6% kamatával a tkv hatósságnál fizetendő.

A többi feltétel-ek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a királyi törvényszék mint tkvi hatósságnak 1874. augusztus 21-kén tartott üléséből.

Hegedüs István,
3-3. aljegyző.

Tiszavidéki és arad-temesvári vasut.

MENETRFND 1874. é. jun. 1-től kezdve további intézkedésig.

I. Bécs és Budapestről Kassa felé.

	o. p.	o. p.	o. p.
Bécs ész.v. ind.	8 10 este	8 20 regg.	
" áll.v. "	8 20 "	8 30 "	
Budapest "	7 30 regg.	6 3 este	
	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. o.	3., 4. oszt.
Czegléd "	10 18 regg.	9 18 este	4- regg.
Szolnok "	11 22 "	10 26 éjjel	6 16 "
P.-Ladány "	2 — délu.	1 52 "	11 36 de.
Debreczen "	3 51 "	4 30 regg.	2 20 du.
Nyiregyháza "	5 39 "	7 48 "	(érv.)
Szerencs "	8 4 este	11 27 "	4 30 regg.
Miskolcz érv.	9 5 "	1 5 d. u.	6 37 "
			1., 2., 3., 4. o.
Miskolcz ind.	9 25 éjjel	1 51 d. u.	8 — regg.
Kassa érkezés	11 51 "	6 — este	11 43 de.

IV. Kassáról Budapest és Bécs felé.

	o. p.	o. p.	o. p.
Kassa indulás	5 — regg.	9 20 d. u.	6 1 es.
Miskolcz "	7 42 "	1 41 d. u.	9 24 "
Szerencs "	8 53 "	4 14 "	(érv.)
Nyiregyh. "	10 43 déle.	7 17 este	
	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. o.	1., 2., 3., 4. o.
Debreczen "	12 43 déln.	10 12 éjjel	3 25 du.
P.-Ladány "	2 24 "	12 22 "	6 29 es.
Szolnok "	4 54 "	4 40 regg.	12 14 éjj.
Czegléd érv.	5 49 "	5 59 "	1 49 "
Budapest "	8 31 este	8 45 "	
Bécs áll.v. "	6 11 regg.	6 22 este	
" ész.v. "	6 24 "	6 34 "	

II. Bécstől Pestről Arad s Temesvár felé.

	o. p.	o. p.	o. p.
Bécs ész.v. ind.	8 10 este	8 20 regg.	
" áll.v. "	8 20 "	8 30 "	
Budapest "	7 30 regg.	6 3 este	
	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. o.	3., 4. oszt.
Czegléd "	10 18 dele.	9 8 este	6 30 regg.
Szolnok "	11 12 "	10 15 éjjel	8 54 "
Mozó-Tur "	12 2 d. u.	1 55 "	11 42 de.
Csaba "	2 1 délu.	2 55 regg.	4 16 du.
Arad érkezés	3 36 "	5 55 "	7 33 es.
" indulás	3 51 "	6 — "	
Vinga "	4 43 "	7 13 "	
Temesvár érv.	5 40 este	8 36 "	

V. Temesvár és Aradról Pest és Bécs felé.

	o. p.	o. p.	o. p.
Temesvár ind.	10 17 regg.	6 20 délu.	
Vinga "	11 22 d. u.	7 49 este	
Arad ind.	12 12 "	8 52 "	3., 4. oszt.
" ind.	12 30 déln.	9 16 "	6 20 regg.
Csaba "	2 10 "	11 42 éjjel	10 12 de.
Mozó-Tur "	3 43 "	2 14 "	1 59 du.
Szolnok "	4 54 "	4 24 regg.	5 34 du.
Czegléd érv.	5 49 este	5 49 "	6 59 es.
Budapest "	8 31 "	8 45 "	
Bécs áll.v. "	6 11 regg.	6 22 este	
" ész.v. "	6 14 "	6 34 "	

III. Bécs s Budapestről N.-Várad felé.

	o. p.	o. p.	o. p.
Bécs északi v. ind.	8 10 este	8 20 reggel	
" állam v. "	8 20 "	8 30 "	
Budapest "	7 30 reggel	6 3 "	
	1., 2., 3. osztály.	1., 2., 3., 4. oszt.	
Czegléd "	10 18 reggel	9 18 este	
P.-Ladány "	2 35 d. u.	2 10 éjjel	
B.-Ujfalu "	3 35 "	3 42 reggel	
N.-Várad érkezés	4 47 "	5 21 "	

VI. N.-Váradról Budapest s Bécs felé.

	o. p.	o. p.	o. p.
N.-Várad indulás	11 22 d. c.	9 — este	
B.-Ujfalu "	12 28 d. u.	10 27 "	
P.-Ladány érkez.	1 23 "	11 45 éjjel	
Czegléd "	5 49 este	5 59 reggel	
Budapest "	8 31 "	8 45 "	
Bécs állam v. "	6 11 reggel	6 45 este	
" ész.v. "	6 24 "	6 34 "	

Pályacsatlakozások:

I. Aradon: az első erdélyi vasut szendelyonatóhoz Gyula-Fehérvár felé a Petrózsvár és Gyula-Fehérvár felől Szolnok a Szeged felé.

II. Csabán az alföldi vasut vonati Szeged, Nagyvárad, Arad, Temesvár és Szolnok felé.

III. Debreczenben: Kassa és a m. északkeleti vasut vonatához Sziget felé, s innen Czegléd felé.

IV. Kásson: a kassa-oderbergi vasuton Oderberg és Eperjes és a m. északkeleti vasut vonatához Lemberg és Sziget felé. A kassa-oderbergi vasut 3. sz. számlányonata Oderberg és Eperjesről a 2. sz. vonatához Czegléd felé és ezen vasut Oderbergből jövő 5. sz. Eperjesről jövő 305. sz. vegyesvonata a 6. sz. vonatához Miskolcz felé.

V. Miskolczon: Hatvan és Budapest felé.

VI. Nagyváradon: az alföldi vasut vonatához Eszék és az m. keleti vonatához Kolozsvár és Brassó felé.

VII. Nyiregyháza: Ungvári felé.

VIII. Szerencs: S.-A.-Ujhely Sziget felé.

IX. Szolnokon: Hatvan felé.

X. Temesváron: Szeged és Bazsán felé.

Az üzlet-igazgatóság.
*) Minden szerdán és szombaton.